

¶ alit̃ amonendi s̃ humiles atq; alit̃ elati.

¶ alit̃ amonendi s̃ mansueti atq; alit̃ iracundi.

¶ alit̃ amonendi s̃ gulae dediti. atq; alit̃ abstinentes.

¶ alit̃ amonendi s̃ qui iā sua misericordit̃ tribuunt. atq;  
alit̃ qui adhuc & aliena rapere contendunt.

¶ alit̃ amonendi s̃ qui nec aliena appetunt. nec sua largi  
unt. alit̃ atq; qui & ea que habent tribuunt & tam aliena  
rapere n̄ desistunt.

¶ alit̃ amonendi s̃ discordes atq; alit̃ pacati.

¶ alit̃ amonendi s̃ seminantes iuria atq; alit̃ pacifici.

¶ alit̃ amonendi s̃ qui sacre legis uerba recte n̄ intellegunt.  
alit̃ atq; qui recte quidē intellegunt sed hec humilit̃ n̄ loquunt̃.

¶ alit̃ amonendi s̃ qui cū p̄dicare digne ualeant p̄nima hu  
manitate formidant atq; alit̃. quos ap̄dicatione imperfectio  
uel etas p̄hibet. & tam p̄cipitatione impellit. *¶ Cogitationū.*

¶ alit̃ amonendi s̃ qui in hoc qd̃ tēpota lit̃ appetunt p̄sperant̃.  
atq; alit̃ qui ea quidē que mundi s̃ cōcupiscunt. sed tam aduer  
sitatis laborē fatigant̃.

*¶ Ineribus.*

¶ alit̃ amonendi s̃ cōiugis obligati. atq; alit̃ acconiugis liberi.

¶ alit̃ amonendi s̃ peccatorū cānis cōsen atq; alit̃ ignari.

¶ alit̃ amonendi s̃ qui peccata deplorant operū atq; alit̃ qui.

¶ alit̃ amonendi s̃ qui a missa plangunt nec tam deserunt atq;  
alit̃ qui tam plangunt nec deserunt. *¶ alit̃ qui in culpa exē silio.*

¶ alit̃ amonendi s̃ qui in licita que faciunt & iā laudant. atq;  
alit̃ qui acusant p̄uau nec tam deuitant.

¶ alit̃ amonendi s̃ qui repentina cōcupiscentia superant̃ atq;

¶ alit̃ amonendi s̃ qui licet & minima crebro tam in licita faci

Cod. 162 (525) p. 4

Einriedeln

terra. Qui audire contempsit. et noluit declinare. Percussit ergo eum abner auersa hasta in inguine. & transfodit eum. & mortuus est. Cuius enim asahel typum tenuit. nisi ex quos uehementer arripientis furor impreceps ducit. qui in eodem furoris impetu. tanto caute declinandi sunt. quanto & insane rapiunt. Unde et abner qui sermone nostro patris lucerna dicitur fugit. quia doctae lingua quae supernae dei lumen indicat. cum pabrupta furoris mentem cauespiam ferri conspiciat. cumque contra irascentem dissimulat uerborum iacula reddere. quasi persequentem non uult ferire. Sed cum iracundi nulla consideratione se mitigant. quasi asahel persequi & insanire non cessant. Necessesse est ut hi qui furentes reprimere conantur nequaquam se in furore erigant. sed quicquid est tranquillitatis ostendant. quaedam uero subtiliter proferant. in quibus ex obliquo furentis animum pungant. Unde & abner cum contra persequentem subsistit. non eum recta sed auersa hasta transfodit. Ex mucrone quippe percutere est. impetu aperte increpationis obuiare. Auersa uero asta persequentem ferre est. furentem tranquille ex quibusdam tangere. & quasi pariendo superare. Asahel autem peritus occubuit. quoniam commotae mentes dum et parui sibi sentiunt. et tamen responsionum ratione in intimis subtranquillitate tanguntur. ab eo quo se exerebant. statim cadunt. Qui ergo a furoris sui impetu sublenitatis percussione resiliunt. quasi sine ferro moriuntur.

xlj. Alter admonendi sunt humiles. atque aliter elati. Ipsi insinuandum est. quia sit vera excellentia. quia sperando tenent. istis uero intinandum est. quia sit nulla temporalis

Cod. 162 (526) p. 98

p. 98

Einsiedeln

Abb. 94a